Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habeant quare ñ magis nos. S: ñ sum usi hac potes
tate s: omia toleram ne qd impedimtũ dem euu
angelio xpi. Qua potestate se dicit ñ usũ. ñ q ha
bebat in eos a dno acceptã. ut eos carnalia mete
ret aduictũ utq hui q in carne agti. cui potesta
tis participes erant etiã alii q ñ eis pmo euuan
glm annunciauerant. s: ad eos ecclam id ipsũ
pdicantes pea uenerant. Ido cũ dixisset. si nos
uob spalia seminauim. magnũ ẽ si uraã carna
lia metam. subiecit. S: ñ sum usi hac potestate.
s: omia toleram. ne qd impedimentũ demus
euuglio xpi. Dicant g isti qm de ope spali
carnale uictũ habebat apls. cũ apte ipse di
cat ñ se ee usũ hac potestate. Et si de ope spali
carnale uictũ ñ habebat. restat ut de opere
carnali habuerit. Inde dicat. neq: panẽ gtis
a aliq manducauim. s: in labore & fatigatiõe
nocte & die opantes ne quẽ urm grauaremus.
ñq ñ habuerim potestatẽ. s: ut nos formã da
rem uob q nos imitaremini. Omia inqt tole
ram ne qd impedimtũ dem euuglio xpi. Et
redit rursus modisq omib etiã atq etiam.
cõmendat qd sibi liceat & tam ñ fecit. Nescitis
inqt qr q in sacrio opant de sacrio uiuunt. &
q altario seruiunt altario participantur.
Sic & dns disposuit his q euuglm pdicant de
euuglio uiuere. Ego autẽ nichil hoc usus sũ.
Qd hoc apti qd clari. Vereor ne forte cũ dixero

cũ